

ניבים עלון קיבוץ געש

גיליון מספר 1896/27 ה- 23 באפריל 2020. עורכת: קרינה פלדמן

פינת הדובדבן בטי דרורי:

רוצה להעניק את הדובדבן לכלל קהילת געש, המתגייסת כולה בשעת מבחן זו וגורמת לתחושת גאווה גדולה של כולנו.

ההידבקות בכך שסגרו את כל המדינה, (אחרי שראו מה קורה ברחבי העולם) והכניסו את כל תושבי הארץ לבידוד. מה אני אגיד לכם?! ללא ספק מצב מוזר ומאתגר שגורם לאנשים להיכנס לפחד מן הלא ידוע. כל המערכות בעולם מושבתות. אין חנויות, אין מסעדות, אין שוטטות ברחובות, התקהלויות. איש איש מתכנס עם משפחתו. ילדים אינם רשאים להיות בקרבת אנשים מבוגרים. יש להסתובב עם מסיכות וכפפות לשמירה על היגיינת הידיים, כשעוד אפשרי לצאת ל- 500 מטר שהוקצו לנו.

החגים אשר באו עלינו, בסימן של התבודדות ואי יכולת לשמוח, לחבק, לנשק ולהנות יחד, חג פורים וחג הפסח נחגגו כל אחד בביתו עם משפחתו המצומצמת. זו הפעם הראשונה שעשיתי סדר פסח אצלנו בבית, אלעד אני והילדים. הכנו במשך 5 שעות אוכל לארוחת חג, ניסינו לקרוא עם הילדים בהגדה, סיטואציה שהחזיקה מעמד ל-15 דקות (הגענו לכוס הראשונה), ה"סדר", אם אפשר לקרוא לזה כך, הסתיים אחרי 30 דקות, מהר מאוד הילדים מצאו את האפיקומן ובזה הסתיים סדר הפסח בבתינו.

את זכרון ערב יום השואה, ציינו בטקס שהופק ע"י הנערים בגעש והועבר בשידור חי באתר פייסבוק, את חג יום העצמאות, ככל הנראה נמשיך לחגוג מהמרפסות. הרבה תיאוריות כאלו ואחרות מסתובבות ברחבי הרשת, על המצב שאליו נכנסה האנושות כולה.

ישנן תאוריות של מדענים בכירים אשר גורסות כי הנגיף הופץ בכוונה על מנת לערער את מצב האנושות. (תהיו בטוחים שיש לא מעט חברות שנהנות מהמצב ומחפשות דרכים יצירתיות להגדיל את הונו.)

לפני כמה ימים, בית געש נפרד מחברתנו היקרה, שיקיטה לזר מותיקי ומקימי קיבוץ געש. יהי זכרה ברוך. גיליון הבא של ניבים, יוקדש לזכרה. ימים מאתגרים עוברים על כלל תושבי כדור הארץ.

לפני כארבעה וחצי חודשים התגלה במדינת סין בעיר ווהאן, נגיף הקורונה.

רופאים סינים אשר ניסו להביא את המגפה לידיעת הממשל והציבור נתקלו בסתימת פיות וצנזורה (כיאה למדינה דיקטטורית) ומנעו מהרופאים לדווח לארגון הבריאות העולמי ולמנוע את קצב ההידבקות בעולם. מיותר לציין כי סין מכחישה את המידע הנ"ל.

נגיף הקורונה פוגע במערכת הנשימה וקל מאוד להידבק ממנו. מדינות כמו סין, ספרד, איטליה וארה"ב דווח על כמות גבוהה של נדבקים ולצערנו גם במתים.

הנגיף קטלני בעיקר, לאנשים בגילאי 60 פלוס ומסתר שילדים הם המדביקים המהירים ביותר למחלה.

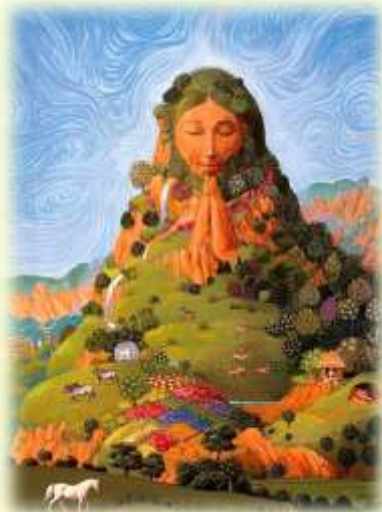
מפת קורונה עולמית לתאריך ה- 22.4.2020 מצביעה על 2,564,190 מקרים שאובחנו בקורונה, החלימו עד כה- 681,842 איש, נפטרו מהמחלה- 177,428 איש. (יהי זכרם ברוך).

קצב ההדבקה לא פסח על מדינת ישראל, אך במספרים נמוכים יותר. מדווחים כ- 13,942 איש שנדבקו, עד כה החלימו מהנגיף- 4,507 ונפטרו כ- 184 איש. (יהי זכרם ברוך).

וירוס הקורונה לקח את כל תושבי העולם לבידוד הרמטי בתוך המדינה והבית. כל אדם מבודד בתוך ביתו, משפחתו עם נשמתו.

במדינת ישראל הצליחו למגר את קצב

דבר המערכת / דעה מאת קרינה פלדמן

בקהילה הרוחנית, חזו את העתיד להגיע, כבר לפני 6 שנים ודובר על כך, שהנגיף ישנה את חיי כולנו בצורה קיצונית. מה שהיה לא יחזור להיות כפי שהיה.

אני מחזיקה בדעה, כי כדור הארץ שלנו, גווע לאיטו, הן מבחינת המשאבים הטבעיים שנוצלו במשך אלפי שנים ע"י האנושות לטובתנו בלבד. טכנולוגיות מתקדמות אשר מזיקות ל"אמא אדמה" וגרמו לשינויים קיצוניים במזג האוויר, בהכחדת זנים רבים של בעלי חיים, טכנולוגיות שיצרו תלות קשה של האנושות בחברות תרופות, חברות הנפט, מוסדות ממשל (פוליטיקאים) שבמשך שנים מנצלים את מעמדם בכדי להעביר אג'נדות פרטיות לטובתם האישית על חשבון האזרח הקטן. הליכה לאיבוד בתוך הקפיטליזם המשחית שגורם לנו לחיות בעבדות מתמשכת של אחרי רצון להשיג ג'יפ מפואר, חופשה אקזוטית לקאריבים או תאילנד, קנייה של נכס קטן (שלא יחסר), טיסות להופעות באירופה, ישיבה במסעדות הכי אין. חזירות קפיטליסטית שלא יודעת שובע. שמוכרחה להיות על חשבון מישהו שעובד קשה בשביל תמורה כה מעטה.

בימים אלו קמה לה ממשלה חדשה במדינת ישראל. זה אחרי ששנה וחצי אנחנו הולכים קדימה ואחורה לבחירות, ואט אט מתבררים לנו מי הם באמת הפוליטיקאים שרצו אותנו בצד שלהם.

מי היא אורלי לוי, בני גנץ, "כחול לבן" המפוארת, עמיר פרץ. כיעורם וחוסר אמינותם מתגלה, בדיוק ברגעים אלו כאשר אזרחי מדינת ישראל, דוממים בביתם.

תבינו, שום דבר אינו קורה במקרה, כל המערכים של הפוליטיקה, השחיתות, השקרים הכל צף ועולה מעלה. לדעתי, זו בדיוק היתה כוונתה של הקורונה. להראות לתושבי כדור הארץ, באיזה עולם אנו חיים כאן במשך עידני עידנים. באיזה עולם תיכנתו אותנו את האזרחים הקטנים שמצייתים לחוק, משלמי מיסים, משרתים את המדינה, תורמים מכספיו. האמת יוצאת לאור בכל כדור הארץ. כל מדינה מתבודדת עם האמיתות שלה, הדבר היחיד שמחבר בין כלל תושבי העולם, הנו הפוליטיקה, כל מה שקורה אצלינו במדינת ישראל "הקטנה", קורה בשאר המדינות העולם. פוליטיקה זו פוליטיקה ונשארת מכוערת, כוחנית, דורסנית ואינטרסנטית.

אני רוצה דווקא לקחת את הספוט אל הקהילה שלנו, געש. בחודש וחצי האחרון, קרו דברים מדהימים בעיני בגעש שגרמו לי להוריד את הפוקוס שלי מכדור הארץ, אל הקהילה הקטנה והמדהימה שאנו חיים בה.

תושבי וחברי געש, התגלו בימים מאתגרים אלו, באיכפתיות, רגישות, מחוות מדהימות של אהבה (ללא צורך במגע), דאגה ורצון בלתי מתחשב בנתינה אחד כלפי השני.

נתחיל **בנערים המדהימים** שגויסו ע"י **דבי חסיד**, אשר עובדים ללא הפסקה בכל בו.

דבר המערכת / דעה מאת קרינה פלדמן

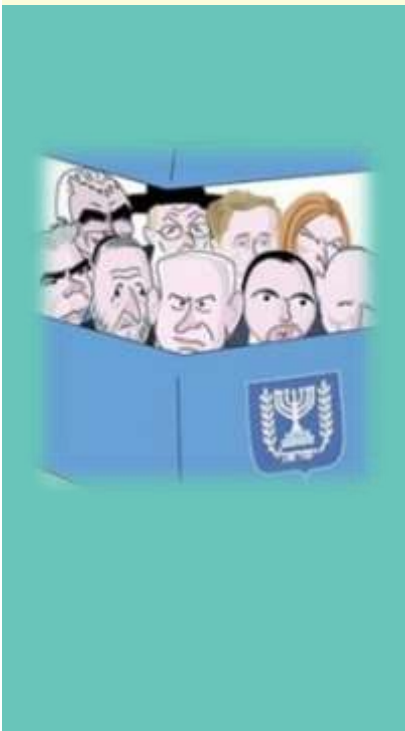
אני דווקא אוהבת את הקורונה. אוהבת להיות לצד המשפחה שלי. להכיר את ילדיי מקרוב. ללמוד על הרגלי הלמידה שלהם (כל הורי ילדי בי"ס, הפכו להיות ה"מורים של הילדים" בזמנים אלו, הזדמנות מצוינת להעריך, מה מערכת החינוך עושה בשביל הילדים שלנו, בגרוש וחצי), לטייל מסביב לקיבוץ בזמן אביב, להגיע לגבעות געש ולפגוש בבמבי, בעורבים, בצבים הרבים, לשמוע את ציוצי הציפורים, להנות מהשקט שאופף את כדור הארץ. לצפות במדדי זיהום אוויר ולראות כיצד האוויר שאנו נושמים נקי וצלול יותר. לראות את החיות שיוצאות מהגבולות גזרה שלהם, ממקום המחבוא ומעיזות להסתובב חופשי ברחובות כי החוקים השתנו (האנושות בכלובי הבתים והחיות יצאו לחופשי). לראות את הכנרת עוד רגע מלאה לגמרי ונקייה מזבל. לצפות בדולפינים מגיעים לאיטליה בונציה (מקום שאין מצב שתראו שם דולפין), משפחת ברוזים חוצים את רחוב ארלזרוב. קנגורואים מקפצים ברחובות סידני. הטבע יוצא החוצה. הטבע חוזר הביתה. אז בואו נעצור לרגע ונחשוב עם עצמנו, לאיזו שגרה נרצה לחזור? למצב חדש של חיבוק כל החי, הצומח והדומם שיש לכדור הארץ להציע? או לשגרה שמוצצת וחולבת, יונקת ללא הפסקה, מזהמת ומייצרת כמויות אדירות של זבל ופסולת שאינם מתכלים (שימוש בפלסטיק)? האם נרצה להמשיך להיות מנוהלים ע"י פוליטיקאים שסוחרים בנו ומתכננים לבנות מערכת טכנולוגית של 5G על מנת שיוכלו לעקוב אחרינו יותר טוב ולהזיק לנו ברמות קרינה שפוגעות בבריאותינו?

מארגנים משלוחים בקיבוץ למבוגרים ולשאר תושבי געש. בערב חג הפסח, עברו בכל הבתים בקיבוץ וחילקו עציץ וברכה מחממת את הלב. בערב יום השואה, הקריאו וסייעו בהפקת הטקס, שהועבר בפייסבוק. בכל מקום שצריך לתרום ולתת, נערי געש נמצאים שם. זה מרגש. אני מצדיעה לכם וגאה לדעת שאתם הנערים שתגדלו להיות המובילים והמשפיעים בקיבוץ ומקווה שגם במדינה שלנו.

ולצוות הכל בו, ברשות נאור סלוצקי, שעושים עבודה נפלאה, בעזרת מתנדבים רבים שעובדים מסביב לשעון, על מנת לספק לנו שירותי מזון, לקלוע בדיוק למה שביקשנו והכל באדיבות, חיוך ובנועם.

עוד יוזמות נחמדות שהקורונה הביאה עמה: חידוש תוכנית מפגש בימי ששי בשעה 17:00 דרך פייסבוק ושידור בערוץ הקיבוץ, (תודה לדפנה להב, שי ברק, מורן רוגלין, אופיר דרורי, יגאל להב, דניאל צרפתי וסיליה קטסין). הקרנת יומני השנה בערוץ הקיבוץ, צילומי קליפים משפחתיים של החברים (ביוזמת עידן ברק ומורן רוגלין), פתיחת פורום como estas (ביוזמת ורד דרורי) עם תכנים בידורים וקלילים באתר קהילנט. מדור "תמונה אחת ביום" (ביוזמת מוניקה קופרמן) בימי הקורונה.

קהילה חזקה ואיתנה נמדדת בדיוק בשעות משבר, קהילת געש מתגלה כקהילה שיודעת להתגייס. הלוואי שנזכור זאת דווקא ברגעים של "שגרה", לא ידוע לאיזו שגרה נחזור.

דבר המערכת / דעה

מאת קרינה פלדמן

האם נוכל לחזור צעד אחד אחורה, אל הנייד הפשוט "טלפון טיפש" (כך קוראים לו היום) שרק מקבלים ומוציאים שיחות, ללא צורך להיות און ליין 24?

והדבר האחרון והחשוב בעיניי מכל. ח-ו-פ-ש!
האם נרצה להתנער מכל מסגרת, אנשים, עבודה, ממשל שלוקח מאיתנו את החופש?
ראו כמה חופש קיבלנו בזמן קורונה במתנה. חופש לעשות כל מה שנרצה, להיות מה שנרצה. חופש להיות עם האהובים שלנו ולראות אותם גדלים יחד איתנו. כך מרגיש ונראה חופש אמיתי.
או שנבחר לחזור לעבודת מתגמלת של 9:00-19:00 מיד יום, בוס שיושב לך על הראש ואתה מחויב לתת דין וחשבון, לתת הרבה יותר ממה שאתה מקבל חזרה. להיות עבד של כסף/ קפיטליזם בשביל לצבור עוד ועוד חומר?

הבחירה היא בידינו, כל אחד יחליט מה נכון וראוי עבורו. אני חושבת שהכל עניין של איזונים. אין אפשרות לחיות חיי חומר ללא רוח.

אין אפשרות לחיות חיי רוח ללא חומר. לדעתי האנושות הוציאה אותנו מכלל איזון והקורונה באה לשים אותנו בהתבודדות על מנת שנזהה את המצב שלנו, נשפר ונצא לשגרת חיים חדשה שכלל לא ידענו.

מאחלת לכם, קוראים יקרים, בריאות, אהבה לכולכם ותזכרו שהבחירה נמצאת בידינו. בידינו הבחירה להחליט איזה חיים נרצה לחיות וכיצד. עכשיו נותרת השאלה, מה נבחר?

תודה רבה לכל מי שלקח חלק בהוצאת העלון. תודה רבה לדב ניימן, סיליה קסטין, נופר גולדברג צור, נועה טמים, רווית רותם. תודה לשושי הר נוי על ההגה.

להערות, הארות:

karinafeldman@gmail.com

ניתן גם להגיב באתר קהילנט.
קריאה מהנה

"נושא פוליטיקה" האמת, נישאר אחורה, אחרי שלוש מערכות של בחירות כלליות כשהתכלית של מרכז שמאל להפיל את ממשלת נתניהו, כישלון של שני המועמדים להרכיב ממשלה, נוסף שעל כתפי של נתניהו רובץ כתב אישום של שחיתות חמורה, והנה אולי או הודות לקורונה, יש סיכויים של הרכבת ממשלה עם רוטציה של שנה וחצי.

"עבודה" מפלגתי, שמתאחדת עם גשר, עם מרץ, גם מתפרקת, הצעד של גנץ להצטרף לממשלה בימים קשים אלו, הוא צעד נכון, שהציבור של כחול לבן, הזדהה, גם עמיר פרץ, וח"כ שמואלי, מצטרפים לעזרת גנץ, לא הייתה ברירה אחרת, העם כולו, דרש אחדות לאומית וללחום יחד נגד הנגיף, קורונה.

בליל "סדר פסח" יהודים בישראל וברוב המדינות בעולם איפה שנמצאים קהילות של יהודים, יישבו משפחות גרעיניות, כלומר אך ורק משפחות, הורים בנים ועם סבים חיים או בנים המתגוררים בבתים אחרים, הלילה של פסח יהיה סגר מוחלט, עקב נגיף הקורונה הפוקד את עולם כולו. ניתן לאמור, עמים ומדינות ביבשות "חיים" על נגיף אכזרי שפוגע במיליוני אזרחים בכל עולם האנושי, והנה היום, יום שישי 10 אפריל, הציבור מתבשר, שניתן, לנסוע עם המכונית, להצטייד במזון, בעיקר, לשמור מרחק, כל ההוראות של משרד הבריאות, אולי הגנים פעמיים בשבוע, בתי ספר ימשיכו להיות סגורים, תחבורה ציבורית תתחיל לנוע ביום ראשון, עוד יומיים, רכבות עדיין לא.

ישראל, טרם הקמת מדינה והעולם, לא ידעו נגיף כה אכזרי שפתאום הופיע בסין הרחוקה ללא הכנה ללא תרופה. אגב, עדיין עולם המדע חוקר ומנסה למצוא תרופה שתציל עמים. במשך שנים בישראל בשנת 1930 - 40, באזור חולה, חדרה, היו ביצות אשר ייצרו מיליוני יתושים, סבל רב ומתים רבים והיום הכול פורח, ערוצי כלי התקשורת ערים ו משדרים בישראל ובעולם כולו, זאת בעיה עולמית שמטרידה את האנושות כולה.

בצל הקורונה/ מאת סיליה קסטין

איזה מזל שניצלנו את ההזדמנות ובגלל מזג האוויר הסוער שהיה לא היו הרבה אנשים באף מקום.

אך עכשיו עם הקורונה הכללים השתנו. אמנם חזרתי לעבודה אך אחר הצהריים אנו תקועים בבית עם הרבה זמן פנוי. כל המטלות השגרתיות התבטלו: אני לא נוסעת לבקר את אחי, לא מוציאה את הנכדים מבתי ילדים, אין הרצאות, אין סרטים או בילויים אחרים וברידג' לא ניתן לשחק בשניים וגם אנו לא ברמה לשחק מול זוגות באינטרנט אז מה נשאר לנו?

קודם כל רואים קצת יותר טלוויזיה, מבליים הרבה בדלת אמות המטבח הקדוש לכולנו, מחלצים עצמות מדי פעם, קוראים.

עכשיו יש הרבה הרצאות במחשב, שולחים לי אין סוף קישורים אך הפלא ופלא אין לי סבלנות לשמוע את המרצה הכי מעניין שבעולם. ההתנתקות גרמה לי להסתגר בתוך המשפחה הזוגית שלי.

מי חשב שתוך חודש נהיה סגורים בבתינו ונצטרך לשמוע כל היום על וירוס הכי מפורסם בעולם כולו COVID 19. אך מה לעשות זאת המציאות עכשיו. אמנם לקטר זה קצת משחרר לאחדים את הלחץ אך מניסיוני זה בהחלט לא עוזר ולי זה גורם למצבי רוח, לכן אשתדל לכתוב רק על מה שמשמח אותי בימים הקשים הללו לי ולכולנו.

למזלי שבוע לפני "ההסגר" לקחתי קצת חופש לחגוג בעצמי את היוולדת שלי. כל השבוע נהניתי מהרבה רכיבה על אופניים, הכרתי את בית הקפה החדש בבצרה סאנשיין, שבטח עכשיו סגור וגם נסעתי עם גלעד לצפון לטייל. היה סוף שבוע גשום אך הספקנו להנות מהצבעונים ליד מעגן מיכאל, הלכנו בשבילי רון ביער עופר, וגם הסתובבנו בטיילת של שפך הקישון. ביקרנו גם במוזיאון הכט באוניברסיטת חיפה שהוא מאוד מעניין ולא ביקרנו בו כבר הרבה שנים.

אך הקריאה נשארה ואני ממשיכה כתמול שלשום. סיימתי לקרוא בינתיים את **לס מאת אנדרו שון גריר** אשר מביא לנו את האנטי גיבור הטיפוסי, בחור שהכל קורה לו, לא סתם שמו הוא לס (פחות). הוא באמת פחות גבר, פחות סופר, פחות מוצלח, פחות חבר....אך כשהוא בורח מהצרות שלו והוא מוצא את עצמו בסופו של דבר. ספר של חשבון נפש.

תמונות משפחה מאת מאיה ערד הוא ספר ישן מ-2008 אך אני אוהבת את הסופרת לכן לקחתי את אותו מהספרייה. כלולות בו שלוש נובלות המתארות משפחות שהורים בהם התגרשו. סיפור אחד הוא על אם גרושה שחוגגת לבנה את בר המצווה כשהאב כבר התחתן שוב ויש לו עכשיו תאומים. סיפור אחר הוא על יחסים בין אחים מאותה אם אך לא מאותו אב והסיפור השלישי מתאר את היחסים בין הילד מצד האבא לילדים מהצד של החברה של האבא. ספר מהחיים וסופרת שידועת לרתק את הקורא בכתיבתה.

אני רוצה להודות **לעינת קופרמן** שעשתה לי משלוח חם מהספרייה אל ביתי וספרים לא חסרים בתקופה זו. כל הכבוד על השרות.

אז מה עוד עושים. לפני כשבוע מישהי שאלה אותי אם יש לי פאזל של 1000 חלקים אז פשפשתי בארונות ומצאתי לי פאזלים שמישהו נתן לי. אחד העברתי לחברה ועל השני אני וגלעד שוקדים שעות על גבי שעות. זה מאוד מאתגר ומנקה את הראש מכל קורונה אפשרית.

ומה עושים עם פסח? באמת שאלה קשה. השנה הסדר היה אמור להיות אצלנו כי אנו חוגגים עם ילדינו פעם בשנתיים כי יש צד שני לכל הזוגות. אז עכשיו כל אחד מבוצר בביתו. היום דיברנו ב-ZOOM ונקווה שלפחות נצליח לעשות משהו משפחתי, אך כל אחד לחוד.

אני מאחלת לכל בית געש פסח בריא, אם עברנו את פרעה נעבור גם את זה.

מזכירות געש / מאת נופר גולדברג צור

ועל שגרת החיים של כולנו.

אט אט השינויים המאתגרים וחוסר השגרה, הפכו לשגרה החדשה עבורנו.

לצד אנשים שמצליחים לנצל היטב את השינוי לפנאי, פיתוח ועבודה מהבית, רבים מחברי הקיבוץ חווים את זמן זה אחרת לחלוטין והוא מהווה עבורם אתגר של ממש. לכן, היחד הקהילתי משמעותי ביותר דווקא בימים אלה וממציא עצמו מחדש דרך המדיה.

שלום לכל חברי געש היקרים,

קודם כל אני מנצלת במה זו כדי לומר תודה רבה לכם על האמון שנתתם בי בבחירתי לתפקיד. החודש האחרון, מאז כניסתי לתפקיד, היה עמוס ושונה במיוחד מכל מה שצפיתי שאעסוק בו. כידוע לכולכם, משבר הקורונה שינה את שגרת חיינו ואת סדר היום מהקצה אל הקצה. בחודש האחרון השגרה המוכרת לקחה מספר צעדים אחורה ורוב זמנם ומרצם של ממלאי התפקידים השונים, הוקדשו לטיפול במציאות החדשה שהכתיבה הקורונה. כמו ברמה הלאומית הרגשנו את השינויים בסדר היום הציבורי, את הטלטלות של שוק התעסוקה והמשבר הכלכלי, שינויי פורמט העבודה של מוסדות החינוך וסגירת הגנים של הגיל הרך. למעשה, כל אלו לא פסחו על קיבוצנו

עדכונים בנעשה בקהילה:

ראשית, חשוב לי לשתף אתכם בתחושה שכלל בעלי התפקידים מגויסים בצורה מעוררת הערכה ובאמת עובדים קשה בכדי לעזור לקהילתנו להיות במיטבה בימים אילו. בנוסף, אני רוצה לשתף אתכם בקווים המנחים אותנו במסגרת קבלת ההחלטות הקשורות לקהילה. למעשה, כל החלטה שהתקבלה נבחנה בתוך התייחסות למספר עקרונות, שבכל אחד מהם יש להתחשב. הערך המוביל היה ועודנו השמירה על בריאות הקהילה. בתוך כך, הוקדשה מחשבה להיבטים הכלכליים, שמכתיבים צמצומים ובה בעת, ניתן מקום לרצון לשמור על ההון האנושי שעובד בקהילה עד כמה שניתן. בהמשך לכך, לצד ההבנה כי יש לצמצם בצורה דרסטית את שלל הפעילויות בקהילה הכרוכות במפגש (מצד נותני ומקבלי השירותים גם יחד – ותיקון, גיל הרך וכו') אנו שואפים כל העת לייצר אלטרנטיבות יצירתיות המאפשרות שמירה על קשר ואיים של שגרה בתוך אי השגרה.

מתוך כך, ובהתאמה להוראות משרד הבריאות והממשלה, צמצמנו ככל הניתן ובהדרגה, את הפעילות בקהילה: מרפאת השיניים, הותיקון, הארכיון והדואר סגורים או לחלופין נותנים מענה רק בחירום. במקביל, הגיל הרך, המכבסה, הנוי, המרפאה והחינוך הבלתי פורמאלי הצטמצמו מאוד בכוח העבודה. רוב השכירים שמועסקים בתאגידים ובענפי הקהילה השונים יצאו לחל"ת, כמו כן החברים העובדים בקיבוץ- חלקם יצאו לחל"ת (ע"ח הקיבוץ, חלף הביטוח הלאומי) ואחרים אחוזי משרתם ושכרם צומצמו. ממלאי התפקידים של הקיבוץ, הפחיתו את שכרם בחודש מרץ ב-10% ובאפריל ב-20% באופן גורף.

המשך בעמוד הבא

מזכירות געש / מאת נופר גולדברג צור

כמובן פרסום יצא לחברים בהמשך.
אני זמינה מאוד לכל פנייה וכך גם כל
הצוות, לרשותכם במה שתצטרכו
ותזדקקו.
קוראת לכולכם לשמור על בריאותכם
ולעקוב אחר הכללים וההנחיות
המופצים.

עוד בקהילתנו, עולות יוזמות ברוכות
ומקרבות שמביאות לידי ביטוי את
החוסן הקהילתי ומקדמות אותן. יש
ביוזמות אילו דאגה אמתית לכל מי
שזקוק, יצירת תרבות מחודשת ורוח
התנדבות מרגשת. זו הזדמנות לומר
תודה לכל אילו שמשקיעים מזמנם
בעשייה למען הקהילה, שעושים עבודה
יומיומית מדהימה, מחזקים את
קהילתנו וגורמים לכולנו להרגיש קצת
יותר ביחד. גאוה גדולה לנו!
לסיום, חשוב לי לשתף כי בימים אלה,
במקביל לניהול היומיומי של הקהילה,
אנו בתהליך של בחינת תקציב
הקהילה והתאמתו נוכח המציאות.
אנו ממפים את הצרכים ובוחנים
יצירת שינויים מתבקשים. בנוסף, אנו
מבצעים הערכות כלכליות לגבי העתיד
ומייצרים תמיכות שונות גם למשפחות
ולפרטים שיזדקקו לעזרה בהמשך.

משלוחים מהכול בו- תמונה נועה סירוטה ותמר פלר
בהתנדבות בסיוע לחלוקת המזון לחברי געש. אפריל 2020

עדכונים חשובים לאור התקופה הנוכחית, ישנם תהליכים
שאנו נאלצים להקפיד:

בחירת חברי מזכירות - באישור הרשם, בחירת החברים
החדשים נדחתה בשלושה חודשים.
אסיפה כללית- על פי הנחיות הרשם, אסיפות כלליות יתבצעו
במקרה שמדובר בנושא קריטי ובמידה ולא יגיע להצבעה,
הדבר עלול לפגוע בקיבוץ.

מאחלת שלמרות השינויים הנכפים עלינו, נצליח איש איש
בביתו לקיים חג פסח שמח ומשמעותי. מוזמנים להצטרף
לפסח בזום של קהילת געש.

חג פסח שמח לכל בית געש!

משלוותא באהבה/ מאת רוית רותם

עם העולם שלי. בשפה פשוטה יותר בשבילי, החלום הוא לחיות בשלום עם מי, מה וכל מה שאני יודעת ומרגישה לגבי עצמי, וגם כל מה שיש לי עוד לדעת (בכל זאת אני עדיין לא בת 30). זה יכול להישמע אולי טיפה אגוצנטרי, מבחינתי זה הרגיש נחוץ. בחלומות הכי טובים שלי, לא דמיינתי שאני אגשים את זה לפני גיל 35. הרגשתי על גג המאניה של העולם. אני בשלום, אני חיה בשלום עם רוית רותם. "למדתי לחיות עם עצמי וזה הדבר הכי קשה בעולם" (מתוך השיר "מישהו אחר")

יש לי שפע של חלומות שאני רוצה להגשים בחיים האלה, לרוב מרגיש לי שאני רוצה וצריכה להגשים אותם עכשיו, ברגע זה. יכולות/ים להתחבר לזה? לא חובה לקרוא להם חלומות, גם לא חובה לקרוא להם. ראיתי סרטון ביוטיוב לפני כמה שנים, של בחור כריזמטי ביותר, על איך בעצם החלומות שלנו בוחרים/ות אותנו. זו הרגשה שיש לי לרוב עם החלום הכי גדול שלי: לעשות שלום עולמי. סוג של תחושה של שליחות. לפני 5 חודשים בערך, ממש לא מזמן, הגשמת את אחד החלומות היותר גדולים שלי: לחיות בשלום

כבר כמה שנים שאני כותבת ספר על כך, פשוט לספר על איך מגשימים שלום עולמי פנימי, זה משהו שמצריך יותר מ-500 מילים. כרגע יש כמעט 10,000, ועד ינואר 2020 נתתי לעצמי דד ליין להוציא טיוטה ראשונה.

זה לא סוד שאני אוהבת שקיפות ואותנטיות, ובאמת יש בי 0% בושה ופחד לגבי מי, מה, למה וכמה אני מי שאני. מהצד השני יש בי גם 100% כבוד לפרטיות שלי ושל הסביבה שלי. אז איך משלבים ביניהם? זו שאלה שהולכת איתי מאז שנת 2014 כשהתחלתי לכתוב את הספר. עדיין אין לי תשובה חד משמעית וזה בסדר מבחינתי. אולי התשובה גם ממש מול העיניים שלי. אולי בטוח.

אז איך מצאתי את עצמי בשלוותה? אם תשאלו את סימה רותם ומיכאל רותם, המתכון יהיה זהה גם לתשובה של צוות הרופאות של שלוותה: מריחואנה בצריכה מוגזמת בשילוב נוגדי דיכאון. פשוט מקור ראשון תמיד עדיף לדעתי, אני. המתכון שלי להגעה לשלוותה כולל בתוכו כל כך הרבה חוויות אלמנטריות, בעיות אמון קשות מחוויית העסקה ובמערכות יחסים, ופשוט הגעה לגבול יכולת ההכלה שלי למציאות כמו שהיא היום.

המשך בעמוד הבא

משלוותא באהבה/ מאת רוית רותם

הקשת של האנשים שנמצאים בשלוותה, כוללים בהם עורכי דין, נשים חזקות וגם נוער שפשוט מצאו שקשה להם בסביבה בחוץ וגם הם צריכים קצת "חופשתה" ומעקב רפואי צמוד.

אני פוגשת שם אנשים כמוני-כמוך, אנשים שבאמת הגיע לקצה יכולת ההכלה שלהם לעולם ולסביבה שהם חיים בה, אנשים שפשוט יצאו מאיזון, כמוני. כמוכם/ן.

לגבי המריחואנה באמת נמאס לי לשגרר ולהגן. יש חלק מהאנשים שזה בא להם בטוב ויש חלק שלא. זה הכל. יחד עם זאת, כן עדיף לדעת מה מעשנים ולהיות מודעים/ות להרגשה הפיזית שזה עושה לאותו בת או בן אדם, ולהפנים, להבין ולסכם עם עצמכם/ן אם זה נעים לכן/ם או לא.

השהייה שלי בשלוותה, בהחלט אחת מההרפתקאות היותר קסומות בחיי. לרוב מרגיש לי שהאנשים שאני פוגשת שם, באים/ות אליי בדיוק בתזמון שמתאים לי.

שלוותה בגדול, זה הדבר הכי טוב שיכל לקרות לי בתקופה הזו של חיי. יכולתי בקלות ללכת לדרך מאוד לא שלוה, דרך שהיתה מובילה אותי שוב לדיכאון הקליני שהיה לי.

נראה לי שאחותי הגדולה אמרה לי פעם: "החיים פניהם קדימה, והם לא התרפקו על העבר". מתאים לה להגיד לי את זה. אני מאוד אוהבת ומתחברת למשפט הזה, זה ממש בסטייט אוף מיינד שלי לחיים.

ההרגשה שהכל בתזמון הנכון מלווה ומרגיעה אותי; רק נשאר לי לאחל לכולנו המשך של רוגע ושלוה.

תזכרו, "אנחנו לא סתם, ולא במקרה בחיים האלו, בזמן הזה. יש לנו תפקיד והוא מצריך משהו שרק לנו יש" (מתוך אחד הקטעים של הכותבת מיקה בן שאול).

בהמון הערכה ואהבה לקהילת געש שתומכת ועוזרת.

מגפה עולמית/ מאת דב ניימן

עשרות שנים בנו, בנינו את עמוד השדרה של המדינה שבדרך, והגיע למלחמת ה"קוממיות" כדבריו של דוד בן גוריון, או מלחמת השחרור.

הודות למנהיגים הדגולים של ישראל, של יהודי העולם, ונציגים שנאבקו למען הקמת מדינת ישראל, באו"ם בשנת כ"ט בנובמבר 1947, כשיושב ראש המועצה היה מר ארנה נציג ברזיל, נאום מרשים של אנדרה גרומיקו, שר החוץ הסובייטי, וראש משלחת ברית המועצות באו"ם נשא נאום מרשים בעד החלוקה, רק מר טרומן נתן הוראה להצביע בעד החלוקה.

בחג הפסח נדבר על חירות כשאנו כלואים בביתנו, אך השאיפה לדרור דווקא תעצים את הסדר". אומנם בהיסטוריה של עמנו מאז מלך דוד ושלמה תמיד ידענו מאבקים, רדיפות ומלחמות במשך כול הדורות עד עצם הימים שלנו, בדפי ההיסטוריה מציינים שתמיד היינו גיבורים, חורבן בית ראשון ושני, העם היהודי ידע מהפכות, הפיכות, מלחמות רדיפות, פוגרומים, ומאבק למען הציונות שהמשמעות להקים מדינה, בית לאומי לעם היהודי, מדינה בארץ אבותינו.

רצוני לציין שבהגדות של התנועה הקיבוצית, כל קיבוץ וקיבוץ ידע להגשים פרקי התנ"ך ולהתאים את עברו לימים של הדור שלנו וכמובן מאז היווסדה של התנועה הקיבוצית על ידי הראשונים החלוצים שבמשך

אחרי 11 דקות אחרי רוסיה, אגב, אני זוכר היטב את הדיונים באו"ם הייתי אז בן 21. האו"ם, היה מורכב מ57 מדינות, היום 193 מדינות. ארבעה מדינות התנגדו לחלוקה, סין, סוריה, בריטניה, קולומביה. הסיכום של הצבעה למען החלוקה, 13 מדינות התנגדו, 10 נמנעים, 33 מדינות בעד.

עבודה סוציאלית, משפחה ותקופת קורונה/ מאת נועה טמים

קורות חיים, עזרה בחיפוש עבודה, עזרה במימון לימודים, מתן הכוונה תעסוקתית ולימודית, ליווי מול ביטוח לאומי, עזרה עם הסדרי חובות כספיים ועוד. אוכלוסיית היעד של התכנית הם צעירים מגילאי 18-26 ללא עורף משפחתי או עם הורים המתמודדים עם מחלות ואינם מתפקדים, צעירים ללא עוגן או תמיכה או צעירים עם משאבים מוגבלים, מה שנקרא בקיצור – אוכלוסיית הצעירים בסיכון. הרבה מהם חוו טראומות כאלו ואחרות במהלך חייהם ורובם ככולם מגיעים ממשפחות המתמודדות עם מצוקה כלכלית קשה. יחד עם זאת הם בעלי כוחות ושאيفות ונחשבים להמשיך ולהתמודד עם כל האתגרים שהחיים מזמנים להם.

בשעת המשבר שפקד אותנו העבודה עברה למתכונת חירום ועיקר ההתעסקות שלי בחודש האחרון היא במתן עזרות כלכליות לאלו שנותרו מהר מאוד ללא עבודה (רובם עובדים בלתי מקצועיים בעבודות זמניות), דאגה לתווי קנייה בסופר ולסלי מזון למשפחות הצעירים.

שלום, אני נועה אבני טמים, נשואה לאלון טמים ואמא למיכאל (9), יניב(7) ורוני(4.5).

במקצועי אני עובדת סוציאלית ועוסקת בתחום ב-7 שנים האחרונות. עבדתי בעבר 5 שנים בכפר נוער עם נוער (גילאי 13-18) במצבי סיכון וכיום, בחצי שנה האחרונה התחלתי תפקיד חדש בו אני מרכזת תכנית של הרווחה עבור צעירים (גילאי 18-26) במצבי סיכון.

נתבקשתי לספר על התפקיד ועל השילוב שבין העבודה לבית בימים טרופים אלו, אז כנראה שעמוד (או ספר) לא יספיק לכל ההתמודדויות היומיומיות בשתי החזיתות אבל אנסה לתמצת את עיקרי החוויה.

אם קצת נספר על התפקיד שלי, בעיקרו ביומיום השוטף מטרת התכנית אותה אני מרכזת היא ללוות את הצעירים ולסייע להם במימוש ההתפתחות העצמית בתחום התעסוקה, ההשכלה מתן סיוע במיצוי זכויות, הנגשת מענים ופיתוח מענים לצרכים שצפים מהשטח, תרגום –כתיבת

המשך בעמוד הבא

עבודה סוציאלית, משפחה ותקופת קורונה/ מאת נועה טמים

לא מתעקשת לתת את כל השעות שאני אמורה לתת בשגרה ולא משמרת את הל"ז השגרתי בעבודה. בימים בהם איני עובדת אני מעבירה את האחריות לצוות המקסים שלי בעבודה והם יודעים להפריע כמה שפחות וכך יש לי נחת ופניות להיות עם הילדים בבית.

כמובן שזה לא תמיד מתאפשר וכמובן שלא תמיד אידיאלי – לא בעבודה ולא בבית, אבל אם דיברנו על התמודדויות אני רוצה לומר דבר חשוב שלפחות עוזר לי לעבור את התקופה ההזויה הזו שפקדה את כולנו- **אני מתחייבת כל בוקר מחדש לעשות כמיטב יכולתי, ועושה, וזה כנראה מספיק טוב ☺**

רק בריאות לכולנו!!!

בנוסף, אני גם ממשיכה במתן תמיכה רגשית למי שזקוק ומנגישה לצעירים הצעות עבודה רלוונטיות וגם דואגת לתרומות נקודתיות לצרכים שעולים ביום יום, הכל דרך הטלפון כמובן מבלי לקיים פגישות.

מיותר לציין שלמשבר אין שעות עבודה מסודרות והוא ממשיך להתקיים גם כשאני בבית עם הילדים. אז איך משלבים ומה עושים?

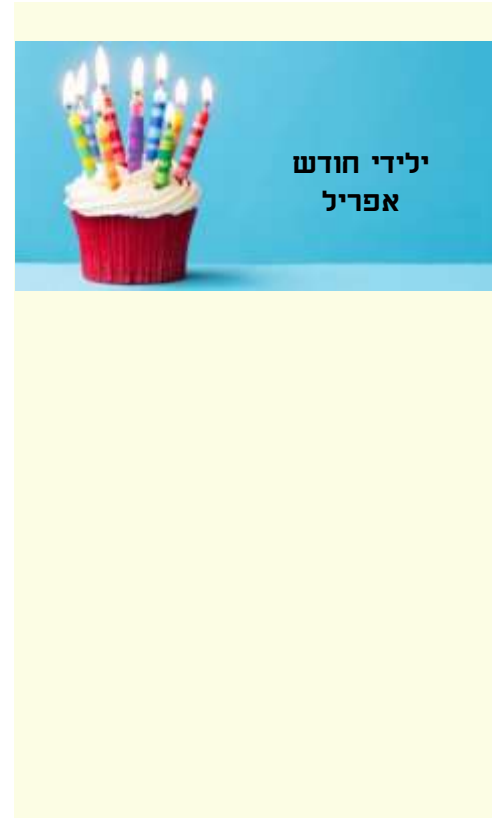
אני אשתף שהימים הנוראיים ביותר שחוויתי בחודש האחרון הם הימים בהם ניסיתי לעשות הכל יחד – גם לעשות עם הילדים טיול וגם לדאוג למשפחה במצוקה לסל מזון בו זמנית- אז זה פחות עבד והביא אותי לתסכול עמוק ולקצה גבול הסבלנות שלי... לקח לי קצת זמן והרבה עצבים עד שמצאתי עבור עצמי מתכון מנצח- גמישות בשעות העבודה וקביעת גבולות!! גבולות של עבודה וגבולות ליכולות שלי עצמי...

למזלי אלון עדיין עובד ואני והוא עושים משמרות – כשהוא בבית אני יוצאת לעבוד גם בשעות אחר הצהריים ועד הערב,

צלצלו להגיד מזל טוב

- 1.4 - סלין כהן, יוסף תירוש
- 2.4 - שרויט אורי, בן אריה אלון, בן אריה אסף
- 3.4 - דרורי ויזל נעמה, דדוש סיוון, מזור גילי
- 4.4 - לוין זואי, סנדרה אבני
- 5.4 - סקיבה עתליה
- 6.4 - מזור שרה, סיטרין-ברק נטע,
- 7.4 - קסטין עמי, כהן אודי
- 9.4 - מדביר יונתן, עמית יערי
- 10.4 - רג'ואן- נגרי אוסנת, בן חורין-פרנקל אוריאן
- 11.4 - טמים יניב
- 12.4 - בשור חווה
- 14.4 - אלימלך שובל, קופלוב נירה
- 15.4 - ברק עילאי, כרמית פלג- מידן, שטרויך אברהם,
- 16.4 - רום-אבני מאיה, קסטין ליבנה,
- 17.4 - רובינסקי איתן
- 19.4 - דור דפנה
- 20.4 - אשד תמר, כהן דקלה, גולדנברג אליזבתה
- 21.4 - ברק רוני
- 22.4 - רוזנטל יואל
- 23.4 - סיטרין בועז, ניר גלברד, סקיבה יואל, סקיבה יותם
- 26.4 - רותם סימה, שטרויך טלי
- 27.4 - מנדל נחום, יערי יובל, אופמן שרית, רותם אדלר-קלינה
- 28.4 - נגרי אדווה, דור יובל
- 29.4 - ברודצקי רז, יוגב הילה
- 30.4 - רבין פנינה

ברכות לבביות

- לחוה בשור ולכל המשפחה, מזל טוב להודת הנינים תאומים ללי ואסף, אחים לגלי ושירי
- לרוברטו ומוניקה ולכל המשפחה, מזל טוב להולדת הנכדים, אליענה ובנימין תאומים ללילך והולגר.
- לאסף ויערה שחם ולכל המשפחה, מזל טוב להולדת הבת הילי, אחות להראל, נכדה למזל ונוח.